

Από τον Χρήστο Επαμ. Κυργιάκη

Είναι αλήθεια πως δεν περίμενα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα να νιώσω την ανάγκη να εκφραστή για τον νυν πρωθυπουργό με τον ίδιο τρόπο που είχα εκφραστεί παλιότερα για τον προηγούμενο.

Θα χρησιμοποιήσω πάλι τον ενικό της αμεσότητας παρά τον πληθυντικό ευγενείας καθώς μου τελείωσε ο πολιτικός σεβασμός απέναντι στον κύριο Τσίπρα.

Από το συνέδριο ακόμη του ΣυΡΙΖΑ, προσωπικά, είχα ξεκαθαρίσει ότι οι εργαζόμενοι δεν έχουν να περιμένουν, από το ΣυΡΙΖΑ κανένα καλό. Το αντίθετο μάλιστα.

Το συμπέρασμα αυτό δεν προέκυπτε από κάποια βαθυστόχαστη και περισπούδαστη ανάλυση, την οποία άλλωστε δεν έχω την ικανότητα να κάνω, αλλά από κάποιες λεπτομέρειες, ίσως ασήμαντες για ορισμένους, οι οποίες όμως, δεν επιδέχονται πολλές ερμηνείες παρά μόνο αν θες να τις υποτιμήσεις.

Μια τέτοια λεπτομέρεια ήταν το ταξίδι σου κύριε Τσίπρα στην Αμερική. Θα μου πεις βέβαια, ως μελλοντικός πρωθυπουργός, πώς είναι δυνατόν να αγνοήσεις την Αμερική. Αν όμως ήθελες να είσαι πρωθυπουργός για το λαό σου, στο λαό θα έπρεπε να δίνεις αναφορά και όχι στον Ομπάμα. Όταν μάλιστα, εκείνη την περίοδο έδινες υποσχέσεις σε ένα λαό που είχε ήδη πληρώσει για 4 χρόνια τα χρέη των τραπεζών και των αεριτζήδων ιδιωτών.

Αν πράγματι επιθυμούσες ρήξη, διαγραφή του χρέους και τέτοια παρόμοια θα έπρεπε να προετοιμάσεις το λαό για κάτι τέτοιο. Είχες το χρόνο, βήμα-βήμα, σιγά-σιγά να ζυμώσεις την ανάγκη για την εθνικοποίηση των τραπεζών, τη στάση πληρωμής των δόσεων, τον κεντρικό σχεδιασμό της γεωργικής και κτηνοτροφικής παραγωγής, τον δημόσιο έλεγχο των ενεργειακών και άλλων φυσικών πόρων της χώρας καθώς επίσης των λιμανιών, των δρόμων και των αεροδρομίων. Όμως, ξαναλέω, αν πράγματι το επιθυμούσες.

Η ζωή έδειξε κύριε Τσίπρα ότι δεν το επιθυμούσες.

Μια άλλη λεπτομέρεια ήταν το γεγονός ότι μάζεψες στο κόμμα σου όλους τους Πασόκους- και δε μιλάω για τον κόσμο αλλά για τα στελέχη-όχι αυτούς που στάθηκαν πολιτικά και ιδεολογικά αντίθετοι με τον ΓΑΠ και ό,τι αυτός εξέφραζε από το 2009 αλλά, όσους εγκατέλειψαν το σαπιοκάραβο λίγο πριν αυτό βουλιάξει. Μ' αυτούς, τους πολιτικούς ποντικούς, έδειξες, τουλάχιστον σε μένα, ότι δεν είχες καμία πρόθεση να έρθεις σε ρήξη ούτε με την ΕΕ ούτε με τα μεγάλα συμφέροντα ούτε με τη διαφθορά ούτε με τη διαπλοκή.

Το ότι έχεις πιάσει δύο φοροφυγάδες για ξεκάρφωμα έναντι της φορολογικής λαϊκής αφαίμαξης δε μου λέει απολύτως τίποτα. Είναι κάτι σαν τη φυλάκιση του Άκη από τους προηγούμενους. Στάχτη στα μάτια μας για να πιστέψουμε ότι εδώ κάτι διαφορετικό γίνεται. Δες μόνο από πού προέρχονται οι περισσότεροι υπουργοί σου! Δες τους τραπεζίτες που σε περιστοιχίζουν!

Μήπως θέλεις κύριε Τσίπρα, να σου θυμίσω το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος και τη στάση που κράτησες αμέσως μετά; Δεν έχω να προσθέσω κάτι περισσότερο από όσα έχουν γραφεί και ειπωθεί για το συγκεκριμένο.

Απλά, για το επιχείρημά σου ότι επί επτά μήνες διαπραγματευόσουν σκληρά με τους δανειστές ενώ οι προηγούμενοι απλώς έλεγαν «ναι» σε όλα, συγνώμη αν φανεί κυνικό αλλά εγώ το ακούω βερεσέ και να σου πω γιατί.

Σημασία δεν έχει να λες αυτό που ήθελες να κάνεις αλλά να πράττεις για να πετύχεις αυτό που λες ότι ήθελες. Αν πράγματι ήθελες να καταργήσεις τα μνημόνια, σ' αυτούς τους επτά μήνες που ίδρωνες στις διαπραγματεύσεις και πλήρωνες όλες τις δόσεις θα μπορούσες να είχες αρχίσει το κόψιμο της θηλιάς που η εξάρτηση από την ΕΕ και τα μεγάλα συμφέροντα είχαν περάσει στο λαιμό μας.

Τα έβαλες με τους μεσάζοντες και την ακρίβεια για να ανασάνουν οι παραγωγοί και οι καταναλωτές; Όχι.

Κατάργησες τους περιορισμούς που επιβάλλει η ΕΕ στην αγροτική παραγωγή; Όχι.

Το να λες ότι ζήτησες βοήθεια από τη Ρωσία και την Κίνα αλλά δεν τη βρήκες δε σε δικαιολογεί γιατί θα μπορούσες, αν πράγματι ήθελες κατάργηση των μνημονίων και ρήξη με τις αιτίες που τα γέννησαν, να βγεις και να πεις στο λαό την αλήθεια. Δε νομίζω να μην την ξέρεις. Ήταν συνειδητή η επιλογή σου να την αποκρύψεις. Γιατί δεν τους είπες και δεν τους

λες έστω και τώρα ότι, αν εμείς φύγουμε από την ΕΕ, μπορεί να τραβήξουμε ζόρι, που έτσι κι αλλιώς το τραβάμε, αλλά μεγαλύτερο ζόρι θα τραβήξει, για παράδειγμα, ο φίλος σου ο Ολάντ, που θα πρέπει να δώσει λόγο στους Γάλλους αγελαδοτρόφους για την απώλεια της ελληνικής αγοράς;

Άλλωστε εσύ ο ίδιος είπες ότι μπορέσαμε να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας για έναν χρόνο χωρίς δανεικά και μάλιστα πληρώνοντας και τους τοκογλύφους. Γιατί λοιπόν δε λες ότι αυτοί που θα χάσουν αν φύγουμε από την ΕΕ είναι οι «φίλοι και εταίροι» μας, όπως εξακολουθείς να τους αποκαλείς και όχι οι εργαζόμενοι συμπολίτες σου;

Ναι, κάποιιοι συμπολίτες σου θα χάσουν, αυτοί που έχουν μεγάλα ή μικρότερα συμφέροντα από το ξεζούμισμα των εργαζομένων.

Και μη μου πεις ότι δεν κατάλαβες το δούλεμα που σου έριξε ο Ολάντ μιλώντας στην ελληνική Βουλή; Συγνώμη αλλά μέχρι και ο άγνωστος στρατιώτης γελάει.

Και ένα τελευταίο.

Νομίζω πως η πιο σημαντική λεπτομέρεια είναι το γεγονός ότι δημιούργησες την ελπίδα στο κόσμο πως, αναθέτοντας σε σένα τα θέλω τους, χωρίς τη δική τους συμμετοχή και διεκδίκηση, θα μπορούσαν, τα θέλω αυτά να πραγματοποιηθούν. Εσύ όμως στην πραγματικότητα δεν έκανες τίποτα για να γίνουν οι προσμονές πραγματικότητα. Και ξέρεις καλύτερα από μένα ότι ο καλύτερος τρόπος για να πεις κάτι είναι να το κάνεις.

Κύριε Τσίπρα, ξέρω πως το πιο πιθανό είναι να μη διαβάσεις ποτέ τα παραπάνω. Άλλωστε, δε νομίζω ότι σου γράφω κάτι που δεν ξέρεις. Όμως, δε με νοιάζει αν θα τα διαβάσεις ούτε εσύ ούτε κάποιος από τους συνεργάτες σου.

Ειλικρινά, δε με νοιάζει ούτε και το τι θα μου απαντούσες αν τα διάβαζες, γιατί δε σε πιστεύω πια κύριε Τσίπρα, ότι κι αν μου πεις.

Να σου πω κι ένα τελευταίο;

Εύχομαι να κάνω λάθος. Είναι όμως από τις φορές εκείνες που αισθάνομαι ότι αυτό που εύχομαι αποκλείεται να πραγματοποιηθεί.